

מגלת אסתר

עם כוונות האר"י

"עֲהָפָה לָהֶם מִיָּצוֹן לְשִׁמּוֹחַ

וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב"

מרכז ימים

הזון מכוון להוציא ידי זובה את השומעים

הקהל לא אומר ברוך הוא וברוך שמו

ברוך אתה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מִגְּלוּתָהּ (בג'מטרייה פא"י זות"ך)

מגלה = 78 = מולא גילוי ההסתר – אור יסוד אבא

ברוך אתה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁעָשִׂיתָ נְסִים
לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה.

את הברכה הבא, ברכת "שהזיינו" נוהגים הספרדים לברך רק
לפני קריאת המגילה הראשונה, בערב, ובקריאה השנייה,
בבוקר, לא מברכים אותה. למנהג האשכנזים מברכים אותה גם
לפני הקריאה השנייה שעושים בבוקר:

ברוך אתה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁהִזְזִינוּ וְקִיַּמְנוּ
וְהִגִּיעֵנוּ לְזֶמַן הַזֶּה.

אסתר פרק-א

{א} ויהי בימי אֲחַשְׁוֵרוּשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוּשׁ הַמֶּלֶךְ מִתְּהוֹ
וְעַד-כֹּוֹשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: {ב} בַּיָּמִים הָהֵם
כְּשֶׁבַת | הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ עַל פֶּסַא מְלֻכּוֹתָיו אֲשֶׁר
בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה: {ג} בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה
לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו זָוִיל | פָּרַס וּמְדֵי הַפְּרָתָמִים וְשָׂרֵי
הַמְּדִינֹת לְפָנָיו: {ד} בְּהִרְאֹתוֹ אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד מְלֻכּוֹתָיו

וְאֶת-יִקְרַת תִּפְאֶרֶת גְּדוּלָתוֹ יָמִים רַבִּים שְׂמוֹנִים וּבִמָּוֶת
יוֹם: {ה} וּבִמְלֹאֲתָא | הַיָּמִים הָאֵלֶּה **יְהוָה** עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
 לְכָל-הָעָם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדוֹל וְעַד-קֶטָן
 מִשְׁתַּהַּ שִׁבְעַת יָמִים בְּזוֹצָר גִּנַּת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ: {ו} זוּר |
 כַּרְפֵּס וּתְכֵלֶת אֲזוּזוֹ בְּזוֹכְלֵי-בוּץ וְאַרְגָּמָן עַל-גְּלִילֵי כֶסֶף
 וְעִמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת | זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפַת בַּהֲט-וְשֵׁשׁ
 וְדָר וְסוּזָרֶת: {ז} וְהַשְּׁקוֹת בְּכָלֵי זָהָב וּכְלִים מִכָּלִים
 שׁוֹנִים וְיִין מִלְּכֹוֹת רַב בְּיַד הַמֶּלֶךְ: {ח} וְהַשְׁתַּיָּה כֹּהֵת
 אֵין אֲגַס כִּי-כֵן | יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל-רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת
 כַּרְצוֹן אִישׁ-וְאִישׁ: (ס) {ט} גַּם וְשִׁתִּי הַמְּלֶכֶה עָשִׂתָה
 מִשְׁתַּהַּ נְשִׁים בֵּית הַמְּלֶכֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אֲזוּשׁוּרוּשׁ: {י}
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב-הַמֶּלֶךְ בֵּינָן אָמַר לְמֹהוּמָן
 בּוֹתָא זֹרְבוּנָא בְּנִתָא וְאַבְנִתָא וְדָר וְכַרְפֵּס שִׁבְעַת
 הַסְּרִיסִים הַבְּשֻׂרְתִים אֶת-פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲזוּשׁוּרוּשׁ **יכ"ש:**
 {יא} לְהַבִּיא אֶת-וְשִׁתִּי הַמְּלֶכֶה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכַתֵּר
 מְלָכּוֹת לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת-יְפִיָּה כִּי-טוֹבֶת
 מִרְאָה הִיא: {יב} וְתִמְאֵן הַמְּלֶכֶה וְשִׁתִּי וְהָיוּ לְבוֹא בְּדָבָר
 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַסְּרִיסִים וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וּזְמִיתוּ
 בְּעֶרְהָ בּוֹ: (ס) {יג} וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְזוֹכְמִים יָדְעִי הָעַתִּים
 כִּי-כֵן דָּבָר הַמֶּלֶךְ לְפָנֵי כָל-יָדְעֵי נֶת וְדִין: {יד} וְהַקָּרָב
 אֲלוֹי כַּרְשֵׁנָא שֶׁתֵּר אַדְבִּיתָא תְּרִישֵׁשׁ מָרַס מְרַסְנָא
 מְבוּכָן שִׁבְעַת שָׁרֵי | פָּרַס וּמְדֵי רֵאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיִּשְׁבִּים

ראשונה במלכות: (טו) כדת ביה-לעשות במלכה ושתי
 על | אשר לא-עשתה את-מאמר המלך אונשורוש
 ביד הסריסים: (ס) (טז) ויאמר (מומכן) ממוכן לפני
 המלך והשרים לא על-המלך לבדו עותה ושתי
 המלכה והיה כי על-כל-השרים ועל-כל-העמים
 אשר בכל-מדינות המלך אונשורוש: (יז) כי-יצא
 דבר-המלכה על-כל-הנשים להבנות בעליהן
 בעיניהן באמרו המלך אונשורוש אמר להביא את-
 ושתי המלכה לפני ולא-באה: יהוה (יז) והיום הזה
 תאמרנה | שרות פרס-ומדי אשר שמעו את-דבר
 המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: (יט) אם-
 על-המלך טוב יצא דבר-מלכות מלפניו ויכתב בדתו
 פרס-ומדי ולא יעבור אשר לא-תבוא ושתי לפני
 המלך אונשורוש יכ"ש ומלכותה! הן המלך לרעותה
 הטובה והיה מונעה: (כ) ונשמעו פתגם המלך אשר-
 יעשה בכל-מלכותו יב"מ כי רבה היא וכל-הנשים
 ?תנו הוה"י ?קר לבעליהן יל"י למגדול ועד-קטן:
 (כא) וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך
 וה"ו כדבר ממוכן: (כב) וישלחו ספרים אל-כל-מדינות
 המלך אל-מדינה ומדינה ככתבה הה"ה ואל-עם ועם
 כלשונן להיות כל-איש שרר בביתו ומדבר כלשון
 עמו: (ס)

אסתר פרק-ב

{א} אֲזוּר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כְּשֶׁף זָמַת הַמֶּלֶךְ אֲזוּשׁוּרוּשׁ
זָכַר אֶת-וְשִׁמִּי וְאֶת אֲשֶׁר-עָשִׂתָה וְאֶת אֲשֶׁר-נִגְזַר עָלַיָּהּ:
{ב} וַיֹּאמְרוּ זַעֲרֵי-הַמֶּלֶךְ מִשְׂרֵתָיו יִבְקְשׁוּ לַמֶּלֶךְ זַעֲרוֹת
בְּתוֹלוֹת טוֹבוֹת מִרְאֵה: {ג} וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל-
מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת-כָּל-זַעֲרֵה-בְּתוֹלָה טוֹבַת
מִרְאֵה אֶל-שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל-בֵּית הַנְּשִׂים אֶל-יָד הַגָּא
אֵהי"ה סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֶׁמֶר הַנְּשִׂים וְנִתְּנָן תַּמְרוּקִיהֶן: {ד}
וְהַזַּעֲרָה אֲשֶׁר תֵּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תַּמְלֶכָה תִּנּוֹת וְשִׁמִּי
וַיֵּטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן: {ס}

(כולם ביזוד בקול רם את הפסוק בכוזול - כתר)

{ה} אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וְשֵׁמוֹ יֵהוּזִי מְרֻדְכִי
בֶּן יֹאִיר בֶּן-שִׁמְעִי בֶּן-קִישׁ אִישׁ יְמִינִי:

(מרדכי-מר דכי /מור עובר /אור יסוד אבא)

{ו} אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם-הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם
יְכִינִיָּה מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל:
{ז} וַיְהִי אִמָּן אֶת-הַדָּרָסָה הִיא אֶסְתֵּר (בגימטרייה - אלה
דלת נן יוד תיקון המלכות) בַּת-הַדּוּ כִי אֵין לָהּ אָב וְאָם
וְהַזַּעֲרָה יָפֶת-תֹּאֵר וְטוֹבַת מִרְאֵה וּבְמוֹת אֲבִיָּהּ וְאִמָּהּ
לְקִנּוּת **הה"ה** מְרֻדְכִי לוֹ לְבַת: {זז} וַיְהִי בְּהַשְׁמַע דָּבָר-

המִלְכָּה וְדָתוֹ וּבַהֲקַבֵּץ וְהָיוּ נְעֻרוֹת רַבּוֹת אֶל-שׁוֹשֵׁן הַבַּיִתָּה אֶל-יַד הַגֵּי אֱהִיָּה וּתְלַקְזוּ אֶסְתֵּר אֶל-בַּיִת הַמִּלְכָּה אֶל-יַד הַגֵּי שִׁמְרֵי הַנָּשִׁים: (ט) וְתִטָּב הַנְּעֻרָה בְּעֵינָיו וּתֵשָׂא זֶסֶד לְפָנָיו וַיִּבְהַל אֶת-תַּמְרוּקֶיהָ וְאֶת-מְנוֹתָהּ לְתֵת לָהּ וְאֶת שִׁבְעַת הַנְּעֻרוֹת הָרֵאשִׁיטוֹת לְתֵת-לָהּ מִבַּיִת הַמִּלְכָּה וַיִּשְׁנֶה וְאֶת וְהָיוּ כַהֲנֵי נְעֻרוֹתֶיהָ לְטוֹב בַּבַּיִת הַנָּשִׁים: (י) לֹא-הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת-עַמּוּתָהּ וְאֶת-מוֹלַדְתָּהּ כִּי מֵרֶדְכִי צָנְהָ עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא-תִגִּיד: (יא) וּבְכָל-יּוֹם וַיּוֹם מֵרֶדְכִי מִתְהַלֵּךְ לְפָנָיו זֹנָר בַּיִת-הַנָּשִׁים לְדַעַת אֶת-שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמֵה-יַעֲשֶׂה בָּהּ: הַה"ה (יב) וּבַהֲגִיעַ תֵּר נְעֻרָה וְנְעֻרָה לָבוֹא | אֶל-הַמִּלְכָּה אֲזוֹשׁוּרוֹשׁ מִקֶּץ הַיּוֹת לָהּ כִּדְת הַנָּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר זֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלֹאוּ יָמֵי מְרוּקֶיהָן שְׁשִׁיּוֹת זֹדֶשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֹּר וְשִׁשָּׁה זֹדֶשִׁים בְּבִשְׂמֵיּוֹם וּבַתַּמְרוּקֵי הַנָּשִׁים: (יג) וּבָאָה הַנְּעֻרָה בָּאָה הַה"ה אֶל-הַמִּלְכָּה אֶת כָּל-אֲשֶׁר תֹּאמֹר יַעֲתֵן לָהּ לָבוֹא עִמָּהּ מִבַּיִת הַנָּשִׁים עַד-בַּיִת הַמִּלְכָּה: (יד) בְּעָרַב | הָיָא בָּאָה וּבִבְקָר הָיָא שְׁבָה אֶל-בַּיִת הַנָּשִׁים שִׁנֵּי אֶל-יַד שַׁעֲשֻׁנו סָרִיס הַמִּלְכָּה שִׁמְרֵי הַפִּילִגְשִׁים לֹא-תָבוֹא עוֹד אֶל-הַמִּלְכָּה כִּי אִם-זֹנֶפֶץ בָּהּ הַמִּלְכָּה וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם: (טו) וּבַהֲגִיעַ תֵּר-אֶסְתֵּר בַּת-אַבִּיזוּל דָּד מֵרֶדְכִי אֲשֶׁר לְקֹז-לוֹ לָבַת לָבוֹא אֶל-הַמִּלְכָּה לֹא בִקְשָׁה דְבָר כִּי אִם אֶת-אֲשֶׁר יֹאמֵר הַגֵּי סָרִיס-הַמִּלְכָּה שִׁמְרֵי הַנָּשִׁים וְתֵהִי

אָסְתֵּר נִשְׂאֵת זֶזֶן בְּעֵינֵי כָּל-רֵאִיָּה: (טז) וּתְלַקְּזוּ אֶסְתֵּר
 אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲזוּשֹׁרוּשׁ אֶל-בֵּית מַלְכוּתוֹ בַּזֶּדֶשׁ הָעֲשִׂירִי
 הוּא-וְזֶדֶשׁ טֹבֵת בְּשֵׁנַת-שָׁבַע לַמַּלְכוּתוֹ: (יז) וַיֵּאָהֵב
 הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר מִכָּל-הַנָּשִׁים וַתֵּשֶׂא-וְזָנָן וְזָסָד לְפָנָיו
 מִכָּל-הַבְּתוּלֹת וַיֵּשֶׂם כֶּתֶר-מַלְכוּת בְּרֵאשִׁית וַיְמַלִּכֶהָ
 תְּנוּזָת וּשְׂתֵי: (יז) וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גְדוֹל לְכָל-שָׂרָיו
 וַעֲבָדָיו אֶת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וַהֲנִיזָה לַמְּדִינֹת עֲשֵׂה וַיִּתֵּן
 מִשְׂאֵת כֶּיֶד הַמֶּלֶךְ: (יט) וּבַהֲקִבֵץ בְּתוּלֹת שְׁנֵי
 וּמְרָדְכִי יֵשֶׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: (כ) אֵין אֶסְתֵּר בַּגִּדָת
 מוֹלְדָתָהּ וְאֶת-עַמּוּהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה עֲלֶיהָ מְרָדְכִי וְאֶת-
 מֵאֵמֶר מְרָדְכִי אֶסְתֵּר עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה בְּאִמְנָה אִתּוֹ:
 (ס) {כא} בַּיָּמִים הָהֵם וּמְרָדְכִי יֵשֶׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ קֶצֶף
 בַּגִּתָּן וַתֵּרֶשׁ שְׁנֵי-סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשׁוּמְרֵי הַסֶּף וַיִּבְקֶשׁוּ
 לְשָׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ אֲזוּשֹׁרוּשׁ: (כב) וַיִּזְדַּע הַדָּבָר לְמְרָדְכִי
 וַיִּגַּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם
 מְרָדְכִי: (כג) וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא וְהִי וַיִּתְּלוּ שְׁנֵייהֶם
 עַל-עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ: (ס)

אסתר פרק-ג

{א} אָזָר | הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גְּדֹל הַמֶּלֶךְ אֲזוּשֹׁרוּשׁ אֶת-
הָמָן (בג'מטרייה מאדים) הָמָן מִיַּצַּג אֶת רֵאשׁ הַקְּלִיפָה שֶׁל
 עִמְלֵק, בְּכָל פֶּעַם שֶׁמוֹפִיעַ הַשֵּׁם בַּמִּזְלָה לְדַמִּיין כַּה"ת וְלִזְשׁוּב

לנקות את המודעות העכורה שבתוכנו, לנקות את הספק הפנימי וגם את השליכיות הקולקטיבית

בן-המדרתא האגגי וינשאהו וישם את-כסאו מעל כל-השרים אשר אתו: (ב) וכל-עבדי המלך אשר-בשער המלך כרעים ומשתזזים להמן כי-כן צוה-לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתזזוה: (ג) ויאמרו עבדי המלך אשר-בשער המלך למרדכי מדוע אתה עוזב את מצות המלך: (ד) ויהי (באמרם) פאמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויצידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי-הגיד להם אשר-הוא יהודי: (ה) וירא המן כי-אין מרדכי כרע ומשתזזוה לו וימלא המן זומה: (ו) ויבו בעיניו לשלזו יד במרדכי לבדו כי-הגידו לו את-עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אושוורוש עם מרדכי: (ז) בזודש הראשון הוא-זודש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אושוורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומזודש לזודש שנים-עשר הוא-זודש אדר: (ס) ויאמר המן למלך אושוורוש ישנו עם-אזוד מפור ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל-עם ואת-דתי המלך אינם עשים ולמלך אין-שנה להניזום: (ט) אם-על-המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר-כסף

אֶשְׁקוּל עַל-יְדֵי עֵשִׂי הַמּוֹלֵאכָה לְהַבִּיא אֶל-גַּנְזֵי הַמֶּלֶךְ:
 (י) וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהַמֶּן בֶּן-
 הַמְּדִתָּא הָאֲנָנִי צַרֵּר הַיְהוּדִים: (יא) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמֶּן
 הַכֶּסֶף נָתַן כָּךְ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב בְּעֵינַיךָ: (יב)
 וַיִּקְרְאוּ סַפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּזֶּדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁלּוּשֵׁה עֶשֶׂר יוֹם
 בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּכֵל-אֲשֶׁר-צִוָּה הַמֶּן אֶל אֲזוּשְׁדַרְפְּנֵי-הַמֶּלֶךְ
 וְאֶל-הַפְּזוּזוֹת אֱהוּיָה אֲשֶׁר | עַל-מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל-שָׂרֵי
 עָם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָה הַחַיָּה וְעַם וְעַם כִּלְשׁוֹנוֹ
 בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרֵשׁ נִכְתָּב וְנִזְוָתָם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ:
 (יג) וַנְּשַׁלְּחוּ סַפְרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
 לְהַשְׁבִּיחַ לְהַרְגֵּ וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד-
 זָקֵן טַף וְנָשִׁים בַּיּוֹם אֶזְוָד בְּשִׁלּוּשֵׁה עֶשֶׂר לְזֶדֶשׁ שְׁנַיִם-
 עֶשֶׂר הוּא-זֶדֶשׁ אַרְבָּע וּשְׁלָלָם לְבוֹז: (יד) פְּתִישְׁנָן הַכְּתָב
 לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה זָלוּי לְכָל-הָעַמִּים
 לְהַלְוֹת עֲתָדִים לַיּוֹם הַזֶּה: (טו) הָרָצִים יֵצְאוּ דְיוֹזוּפִים
 בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשְׁנָן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן
 יֵשְׁבוּ לַשְּׁתוֹת וְהָעִיר (בגִּימַטְרִיָּה בִּזְקֵף"ך) שׁוֹשְׁנָן נְבוֹכָדֶ: (ס)

אסתר פרק-ד

{א} וּמְרַדְכֵי יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה וַיִּקְרַע מְרַדְכֵי
 אֶת-בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וַאֲפֹר וַיֵּצֵא בְּתוֹף הָעִיר וַיִּזְעַק
 וַעֲקָה גְדֻלָּה וּמְרָה: {ב} וַיָּבֹא עַד לַפְּנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ כִּי

אין לבוא אל-שער המלך בלבוש שק: (ג) ובכל-
 מדעה ומדינה מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע
 אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספר שק ואפר יצע
 לרבים: (ד) (ותבואינה) ונתבואנה גערות אסתר
 וסריסה ויגידו לה ותתזלזל המלכה מאד ותשלח
 בגדים להלביש את-מרדכי ולהסיר שקו ריו מעליו
 ולא קבל: (ה) ותקרא אסתר להתה (כה"ת) מסריסי
 המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על-מרדכי לדעת
 מה-זה ועל-מה-זה: (ו) ויצא התה אל-מרדכי אל-
 רזוב העיר אשר לפני שער-המלך: (ז) ויגד-לו
 מרדכי את כל-אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר
 אמר **המון** לשקול על-נגני המלך (ביהודיים) ביהודים
 לאבדם: (זז) ואת-פתשן כתב-הדת אשר-נתן בשושן
 להשמידם נתן לו להראות את-אסתר ולהגיד לה
 ולצוות עליה לבוא אל-המלך להתזנן-לו ולבקש
 מלפניו על-עמה: (ט) ויבוא התה ויגד והיו לאסתר את
 דברי מרדכי: (י) ותאמר אסתר להתה ותצוהו אל-
 מרדכי: (יא) כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך
 יודעים אשר כל-איש ואשה אשר יבוא-אל-המלך
 אל-הוצר הפנימית אשר לא-יקרא אות דתו להמית
 לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב וזיה
 ואני לא נקראתי לבוא אל-המלך זה שלושים יום:

{יב} ויגידו לְמֶרְדְּכָי אֶת דְּבַרֵי אֶסְתֵּר: {יג} ויאמר מֶרְדְּכָי לְהָשִׁיב אֶל-אֶסְתֵּר אֶל-תְּדַמֵּי בְּנַפְשָׁהּ לְהַמְלִיט בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְהוּדִים: {יד} כִּי אִם-הַיּוֹרֵשׁ תַּזְרִישִׁי בָּעֵת הַזֹּאת רִוּוּז וְהַצֵּלָה יַעֲמֹד לַיהוּדִים מִמָּקוֹם אֲזוּר וְאֵת וּבֵית-אֲבִיהָ תֹאבְדוּ וּבְמִי יוֹדֵעַ אִם-לָעֵת כֹּזֵאת הִגַּעַת לְמַלְכוּת: {טו} וְהֵנְאָמַר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל-מֶרְדְּכָי: {טז} לָךְ כְּנֹס אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים (אוזרות) הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל-תֹּאכְלוּ וְאֶל-תִּשְׁתּוּ שְׁלִשֵׁת יָמִים לִלְלָה וְיִוֵּם גַּם-אֲנִי וְנִעַרְתִּי אֲצֻם כֵּן וּבֶכֶן אָבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא-כֹדֶת וְכֹאֲשֶׁר אָבִדְתִּי אָבִדְתִּי: {יז} וַיַּעַבֵר מֶרְדְּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר:

אסתר פרק-ה

{א} וַיְהִי אִ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד בַּזֹּצֵר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית גִּכּוּז בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת גִּכּוּז פְּתוּחַ הַבַּיִת: {ב} וַיְהִי כִרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בַּזֹּצֵר נִשְׂאָה זָוֶן בְּעֵינָיו וַיִּשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת-שֵׁרְבִיט הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשֵּׁרְבִיט: {ג} וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה-לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה-בְּקִשְׁתְּךָ עַד-וְזָצִי הַמַּלְכוּת וְנָתַן לָךְ: {ד}

וּתֹאמֹר אֶסְתֵּר אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן
הַיּוֹם יְהוֹה אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לּוֹ: (ה) וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מִהֲרוּ אֶת-הַמֶּן לַעֲשׂוֹת אֶת-דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֵא
הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן וְהוּ אֶל-הַמִּשְׁתֶּה (אֱהו"ה) אֲשֶׁר-
עָשִׂתָה אֶסְתֵּר: (ו) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֶּה הַמֶּן
מִה-שְּׂאֵלְתְּךָ וַיַּעַן לָהּ וּמִה-בְּקִשְׁתְּךָ עַד-זֹצִי הַמַּלְכוּת
וַתַּעַשׂ: (ז) וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי וּבְקִשְׁתִּי:

אמצע הבנילה בפסוקים-כוזז איזון תפארת-יעקב

(זז) אִם-מִצְאֵתִי זֶזן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב
לָהֵט אֶת-שְׂאֵלְתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת-בְּקִשְׁתִּי יָבֹא הַמֶּלֶךְ
וְהַמֶּן אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֱהו"ה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לָהֶם וּבְמוֹזַר
אַעֲשֶׂה כְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ: (ט) וַיָּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמוֹנִי
וְטוֹב לֵב וְכִרְאוֹת הַמֶּן אֶת-מֶרְדֳּכַי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא-
קָם וְלֹא-זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא הַמֶּן עַל-מֶרְדֳּכַי זִמְזָה: (י)
וַיִּתְאַפֵּק הַמֶּן וַיָּבֹא אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת-אֲהֲבָיו
וְאֶת-יָרֵשׁ אִשְׁתּוֹ: (יא) וַיִּסְפָּר לָהֶם הַמֶּן אֶת-כְּבוֹד
עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּגָיו וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר
נִשְׂאוֹ עַל-הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: (יב) וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֶף
לֹא-הִבִּיאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתֶּה
אֲשֶׁר-עָשִׂתָה כִּי אִם-אוֹתִי וְגַם-לְמוֹזַר אֲנִי קָרוֹא לָהּ
עִם-הַמֶּלֶךְ: (יג) וְכֹל-זֶה אֶעֱנֶה שׁוֹה לִי הוֹדִי בְּכָל-עֵת

אָשֶׁר אָנִי רֹאֵה אֶת-מֶרְדְּכַי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמְּלָכָה:
(יד) וְתֹאמַר לוֹ זָרֵשׁ אֶשְׁתּוֹ וְכָל-אֶהְבֵּיו יַעֲשׂוּ-עִץ גָּבֹהַ
וְזוֹמְשִׁים אִמּוֹתַי וּבִבְקָר | אָמַר לַמְּלָכָה וַיִּתְּלוּ אֶת-מֶרְדְּכַי
עָלָיו וּבָא-עִם-הַמְּלָכָה אֶל-הַמִּשְׁתֶּה שָׁמֹון וַיִּטֵּב הַדָּבָר
לִפְנֵי **הַמֶּלֶךְ** וַיַּעַשׂ הָעֵץ: (ס)

אסתר פרק-ו

(כולם ביזוד בקול רם את הפסוק בכוזול - רגע שורש המהפך - זוכמה)

{א} בַּלֵּילָה הַהוּא נִדְרָה נְעֻת הַמְּלָכָה וַיֹּאמֶר לְהָבִיא
אֶת-סֹפֵר הַזְּכָרֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִי נִקְרָאִים לִפְנֵי
הַמְּלָכָה: {ב} וַיִּמָּצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הֶגִיד מֶרְדְּכַי עַל-בִּגְדָנָא
וְתָרַשׁ שָׁנִל סְרִיסֵי הַמְּלָכָה מִשְׁמַכֵּי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׂוּ
לְשַׁלֹּץ יָד בַּמְּלָכָה אֲזוֹשׁוֹרוֹשׁ: {ג} וַיֹּאמֶר הַמְּלָכָה בַּה-
נַעֲשֵׂה יָקָר וַיְגִדוּלָה לְמֶרְדְּכַי עַל-זֶה וַיֹּאמְרוּ הִי"ו זַעֲרֵי
הַמְּלָכָה מִשְׁרַתָּיו לֹא-נַעֲשֵׂה עִמּוֹ דְּבָר: {ד} וַיֹּאמֶר הַמְּלָכָה
מִי בּוֹזֵר וְ**הַמֶּלֶךְ** בָּא לְזוֹצָר בֵּית-הַמְּלָכָה הַזֹּזִיעוֹנָה לֹאמַר
לַמְּלָכָה לְתַלּוֹת אֶת-מֶרְדְּכַי עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הִכִּין לוֹ: {ה}
וַיֹּאמְרוּ זַעֲרֵי הַמְּלָכָה אֵלָיו הִנֵּה **הַמֶּלֶךְ** עֹמֵד בּוֹזֵר וַיֹּאמֶר
הַמְּלָכָה יָבֹא: {ו} וַיְבֹא **הַמֶּלֶךְ** הַיְי"ה וַיֹּאמֶר לוֹ הַמְּלָכָה
מַה-לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמְּלָכָה זֹפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר **הַמֶּלֶךְ**
בְּלִבּוֹ לָמִי יִזְפֹּץ הַמְּלָכָה לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹדֵךְ יִכִּי (מסוגל
לרפואה) מִמְּנִי: {ז} וַיֹּאמֶר **הַמֶּלֶךְ** אֶל-הַמְּלָכָה אִישׁ אֲשֶׁר

המלך זופץ ביקרו: (זז) יביאו לבוש מלכות אשר
 לבש-בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן
 כתר מלכות בראשו: (ט) ונתון הלבוש והסוס על-יד-
איש משרי עד"י (לעצור כוזו הרוע) המלך הפרתמים
 והלבישו את-האיש אשר המלך זופץ ביקרו
 והרכיבו על-הסוס ברזוב העיר וקראו לפנני ככה
 יעשה לאיש אשר המלך זופץ ביקרו: (י) ויאמר המלך
להמון מהר קוזו את-הלבוש ואת-הסוס **אהו"ה** (תיקון
 הדעת) כאשר דברתי ועשה-כן למרדכי היהודי היושב
 בשער המלך אל-תפול דבר מכל אשר דברתי: (יא)
 ויקוזו **המון** את-הלבוש ואת-הסוס וילבש את-מרדכי
 וירכיבוהו ברזוב העיר ויקרא לפנני ככה יעשה לאיש
 אשר המלך זופץ ביקרו: (יב) וישב מרדכי אל-שער
 המלך **והמון** גדוזה אל-ביתו אבל וזופוי ראש: (יג)
 ויספר **המון** לורש אשתו ולכל-אחביו את כל-אשר
 קרהו ויאמרו לו זזכמיו וורש אשתו אם מורע היהודים
 מרדכי אשר הזלות **לנפול לפנני לל"ה** לא-תוכל לו כי-
 נפול תפול לפנני: (יד) עודם מדברים עמו וסריסי
 המלך הגיעו ויבהלו להביא את-המון אל-המשתה
 אשר-עשתה אסתר:

אסתר פרק-1

{א} **וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמָּן** והיו לשתות עם-אסתר המלכה:
 {ב} ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה המן
 מה-שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה-בבקשתך
 עד-זוצי המלכות ותעש: {ג} ותען אסתר המלכה
 ותאמר אם-מצאתי נון בעיניך המלך ואם-על-המלך
 טוב תנתן-לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: **(לבקש**
בלב רזומים על כלל ישראל) {ד} כי נמכרנו אני ועמי
 להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפוזות
 נמכרנו הוורשתי כי אין הצר שנה בנזק המלך: {ס} {ה}
 ויאמר המלך אֲזוּשׁוּרוּשׁ ויאמר לאסתר המלכה מי
הוא זה ואי-זה אהיה הוא אשר-מלאו לבו לעשות כן:
 {ו} ותאמר-אסתר איש צר ואויב **המן** הרע הזה **והמן**
 נבעת מלפני המלך והמלכה: {ז} והמלך קם בזובותו
 במשתה המן אל-גנת הביתן **והמן** עמד לבקש על-
 נפשו מאסתר המלכה כי ראה **כי-כלתה** אלו
הרעה היהו יהוה מאת המלך: {זז} והמלך שב מגנת
 הביתן אל-בית משתה המן **והמן** נפל על-המטה **לל"ה**
אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את-
 המלכה עמי בבית הדבר **יצא** מפי המלך **ופני המן**
יהוה זופו: {ט} ויאמר זורבנדה אווד מן-הסריסים לפני

המלך גם הנה-העץ אשר-עשה **המן** למרדכי אשר
דבר-טוב על-המלך עמוד בבית **המן** גבה זומשים
אמה ויאמר המלך תלהו עליו: (ז) ויתלו את-**המן** על-
העץ אשר-הכין למרדכי וזמת המלך שכה: (ס)

אסתר פרק-זו

{א} ביום ההוא נתן המלך אושורוש לאסתר המלכה
את-בית **המן** ערך (היהודים) היהודים ומרדכי בא
לפני המלך פי-הגידה אסתר בנה הוא-לה: {ב} ויסר
המלך את-טבעתו אשר העביר **מהמן** ויתנה למרדכי
ותישם אסתר את-מרדכי על-בית **המן**: {ג} ותוסף
אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותברך
ותתנון-לו להעביר את-רעת המן האנגי ואת מושבתו
אשר זושב על-היהודים: {ד} וישט המלך לאסתר
את שרבט הזהב ותקם אסתר ותעמוד לפני המלך: {ה}
ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי זון לפני
וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיני וכתב
להשיב את-הספרים מושבת **המן** בן-המדתא האנגי
אשר כתב לאבד את-היהודים אשר בכל-מדינות
המלך: {ו} כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר-ימצא
את-עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: {ז} ויאמר
המלך אושורוש לאסתר המלכה ולמרדכי

היהודי הגזי בית-**המן** נתתי לאסתר ואתו תלך על-העץ על אשר-שלוז ידו (ביהודיים) ביהודים: {זז} ואתם כתבו על-היהודים פטוב בעיניכם בשם המלך וזותמו בטבעת המלך כי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך וזותתום בטבעת המלך אין להשיב: {ט} ויקראו ספרים-המלך בעת-ההיא בוזדש השלישי הוא-וזדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל-אשר-צוה מרדכי אל-היהודים ואל האזשדרפנים אהיה והפוזות ושרי המדינות אשר | מהדו ועד-כוש עבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ההיה ועם ועם כלשנו ואל-היהודים ככתבם וכלשונם: {י} ויכתב בשם המלך אזשורש וזותתם בטבעת המלך וישלוז ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האזשתרנים בני הרמקים: {יא} אשר נתן המלך ליהודים | אשר בכל-עיר-ועיר להקהל ולעמוד על-נפשם ולהשמיד ולהרג ולאבד את-כל-זויל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושכלם לבוז: {יב} ביום אזוד בכל-מדינות המלך אזשורוש בשלושה עשר לזודש שנים-עשר הוא-וזדש אדר: {יג} פתשנן הכתב להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים ולהיות (היהודיים) היהודים (עתודים) עתידים ליום הזה להנקם מאביהם: {יד} הרצים רכבי הרכש האזשתרנים יצאו

מבטלים ודיונים בדבר המלך והדת נתנה בשושן
הבירה: (ס)

(כולם ביזוד בקול רם את הפסוק בכוזל - בינה)

{טו} ומרדכי יצא | מלפני המלך בלבוש ישי מלכות
תכלת וזור ועטרת זהב גדולה ותכריף בויץ וארזמן
והעיר שושן צהלה ושמחה:

הזון זוזר על הפסוק ואו...

(כולם ביזוד בקול רם את הפסוק בכוזל - זעיר-אנפין)

{טז} ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר: {זז}
ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר מקום אשר
דבר-המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה
ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתהדדים כי-גפול פוזר-
היהודים עליהם:

אסתר פרק-ט

{א} ובשנים עשר זודש הוא-זודש אדר בשלושה עשר
יום בו אשר הגיע דבר-המלך ודתו להעשות ביום
אשר שברו אנבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא
אשר ישלטו היהודים המה אהיה בשנאיהם: {ב}
נקלה היהודים בעריהם בכל-מדינות המלך

אָזוֹשׁוּרוֹשׁ לְשִׁלּוֹז לְד בְּמִבְקָשׁי רַעְתֶּם וְאִישׁ לֹא-עָמַד
לְפָנֵיהֶם כִּי-נָפַל פְּוֹזֵם עַל-כָּל-הָעַמִּים: (ג) וְכָל-שָׂרֵי
הַמְּדִינֹת וְהָאֲזוּשֵׁד־רַפְּנִים וְהַפְּוֹזֹת וְעָשִׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר
לְמֶלֶךְ מְנַשְׂאִים אֶת-הַיְהוּדִים כִּי-נָפַל פְּוֹזֵד-מֶרְדְּכִי
עֲלֵיהֶם: (ד) { כִּי-גָדוֹל מֶרְדְּכִי יִלְמִי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׂמְעוּ
הוֹלָךְ בְּכָל-הַמְּדִינֹת כִּי-הָאִישׁ מֶרְדְּכִי הוֹלָךְ וְגָדוֹל:
(ה) וַיָּבֹו הַיְהוּדִים בְּכָל-אַיְבֵיהֶם מִפֶּת-וָזָרֵב וְהָרַג
וְאִבְדָן וַיַּעֲשׂוּ בְשֵׁנְאֵיהֶם פְּרַצְנָם: (ו) וּבְשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה
הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְדָּ וְזָמַשׁ מֵאוֹת אִישׁ: (ס)

(בני המן מוצגים 10 קליפות שיש להעבירם)

{ז} וְאֶת | (ס) פֶּרַשְׁנֶדְתָּא וְאֶת | (ס) | הַלְפֹון | (ס)
וְאֶת | אֶסְפֶּתָא: {זז} וְאֶת | (ס) פֹּוֹרְתָא וְאֶת | (ס) |
אֲדִלָא | (ס) וְאֶת | אַרִידְתָּא: {ט} וְאֶת | (ס)
פְּרַבְשֶׁתָא וְאֶת | (ס) | אַרִיסִי | (ס) וְאֶת | (ס) אַרְדִּי
וְאֶת | וְיֶזְתָּא: {י} עֶשְׂרֵת בְּנֵי הָמָן בֶּן-הַמְּדִתָּא צָרַר
הַיְהוּדִים הָרְגוּ וּבִבְזָה לֹא שָׁלְזוּ אֶת-יָדָם: {יא} בְּיוֹם
הַהוּא בָּא מִסְפָּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ:
{יב} וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמְּלָכָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה
הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְדָּ וְזָמַשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֶת עֶשְׂרֵת בְּנֵי-
הָמָן בְּשָׂר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מִדָּה עָשׂוּ וּמִדָּה-שֶׁאַלְתֶּר וַיַּעֲתָן

לָךְ וּמֵה-בְּקִשְׁתָּךְ עוֹד וְתַעֲשֵׂי: {יג} וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר אִם-
עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יִצְתָּן גַּם-מִזֹּזֵר לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן
לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-**הַמֶּן** יִתְּלוּ עַל-הָעֵץ:
{יד} וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כִּן וְתִתְּנָן דָּת בְּשׁוֹשָׁן וְאֵת
עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּן תִּלּוּ:

המן ובניו תלויים יזוד - 11, כנגד 11 ארורים בתורה, כנגד 11
סממני הקטורת, 11 אלופי אדום, להעביר את הקליפה

{טו} וַיִּקְהָלוּ (היהודיים) הַיְהוּדִים אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשָׁן גַּם
בַּיּוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לְזוֹדֵשׁ אֲדָר וַיְהִרְגוּ בְּשׁוֹשָׁן שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אִישׁ וּבְבֹהָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת-יָדָם: {טז} וּשְׂאֵר
הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ | וְעָמְדוּ עַל-
נַפְשָׁם וְנִזְוּ מֵאֲבִיחֵם וְהִרְגוּ בְּשִׂנְאֵיהֶם זִמְזִמָּה וְשָׂבָעִים
אֶלְף וּבְבֹהָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת-יָדָם: {יז} בַּיּוֹם-שְׁלֹשָׁה עָשָׂר
לְזוֹדֵשׁ אֲדָר וְנִזְוּ בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֵׂה אֶתּוֹ יוֹם
מְשֻׁתָּה וְשִׁמּוּזָה: {יז} (והיהודיים) וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר-
בְּשׁוֹשָׁן נִקְהָלוּ בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוֹ
וְנִזְוּ בְּזִמְזִמָּה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֵׂה אֶתּוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמּוּזָה:
{יט} עַל-כֵּן הַיְהוּדִים (הפרושים) הַפְּרוּשִׁים הַיִּשְׁבִּים בְּעָרֵי
הַפְּרוּזוֹת עֲשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לְזוֹדֵשׁ אֲדָר
שִׁמּוּזָה וּמְשֻׁתָּה וְיוֹם טוֹב וּבְשִׁלְחוֹן מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ:
{כ} וַיִּכְתַּב מְרַדְכָי אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים

אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲזוּשׁוּרוּשׁ
הַקְּרוּבִים וְהַרְזוּקִים: (כא) לְקִיָּם עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת עֲשִׂים
אֶת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לְזוֹדֵשׁ אֲדָר וְאֶת יוֹם-זִמְשָׁה
עָשָׂר בּוֹ בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה: (כב) פִּימִים אֲשֶׁר-זָוּוּ בָהֶם
הַיְהוּדִים מֵאֲזִיבֵיהֶם וְהִזְדַּשׁ אֲשֶׁר נִהַפָּה לָהֶם מִיָּגוֹן
לְשִׁמּוּזָה וּבִמְאֹכֶל לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יָמִי מִשְׁתַּתָּה
וְשִׁמּוּזָה וּבִשְׁלֹזֵן מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ וּבִמְתַנּוֹת לְאֲבִינָיִם:
(כג) וְקִבַּל הַיְהוּדִים אֶת אֲשֶׁר-הִזְזוּלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֶת
אֲשֶׁר-פָּתַב מִרְדְּכִי אֲלֵיהֶם: (כד) כִּי **הַמָּן** בֶּן-הַמְדֵּתָא
הָאֲגָזִי צִרַר כָּל-הַיְהוּדִים וְזָשַׁב עַל-הַיְהוּדִים לְאֲבָדָם
וְהַפִּיל פּוּר הוּא הַגּוֹרֵל לְהַמָּם וּלְאֲבָדָם: (כה) וּבִבְאֵה
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם-הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִזֹּשְׁבֶתוֹ הָרַעָה
אֲשֶׁר-זָשַׁב עַל-הַיְהוּדִים עַל-רֵאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת-
בָּגְדָיו עַל-הָעֵץ: (כו) עַל-כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים
עַל-שֵׁם הַפּוּר עַל-כֵּן עַל-כָּל-דְּבָרֵי הָאֲגָרַת הַזֹּאת
וּבִמָּה-רָאוּ עַל-כֹּכָה וּבִמָּה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם: (כז) קִיָּמוּ
(וּקִבַּל) וְקִבְּלוּ הַיְהוּדִים | עֲלֵיהֶם | וְעַל-זֶרְעָם וְעַל כָּל-
הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים
הָאֵלֶּה כְּכַתְּבָם וְכּוּבְמָם בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה: (כז) וְהַיָּמִים
הָאֵלֶּה נְזַכְּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר מִשְׁפּוּזָה
וּבִשְׁפּוּזָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וַיָּמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה
לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזַכְּרָם לֹא-יִסּוּף מִזְרַעָם: (ס)

{כט} וְיִלְכָּתֹב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת-אֲבוּיָזָבֵל וּמַרְדֳּכָי הַיְהוּדִי אֶת-כָּל-תִּקְוָהּ לְקַיֵּם אֶת אִגְרַת הַפּוּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִיַּת: הַה'ה {ול} וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים אֶל-יְשֻׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מַלְכוּת אֲזוּשׁוּרוּשׁ הַדְּבָרִי שְׁלוֹם וְאַמְנוּת: {לא} לְקַיֵּם אֶת-יְמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה אֱהִיֶּה בְּזַמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קָיִם עֲלֵיהֶם מַרְדֳּכָי הַיְהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכַאֲשֶׁר קִיְּמוּ עַל-נַפְשָׁם וְעַל-זְרַעֲם הַדְּבָרִי הַצְּמוּת וְזַעֲקָתָם: {לב} וּבְמֵאֵמֶר אֶסְתֵּר קָיִם הַדְּבָרִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר: (ס)

אסתר פרק-י

{א} וַיֵּשֶׁם הַמֶּלֶךְ (אזושרש) אֲזוּשׁוּרוּשׁ אֶל-הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם: {ב} וְכָל-מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרָשֶׁת גְּדֻלַּת מַרְדֳּכָי אֲשֶׁר גְּדָלוֹ הַמֶּלֶךְ הָלֹא-הֵם פְּתוּבִים עַל-סֵפֶר הַדְּבָרִי הַיָּמִים לְמַלְכֵי בְּרִי וּפָרִס:

{כולם ביזוד בקול רם את הפסוק בכוזל - מלכות}

{ג} כִּי אֶמְרֵךְ הַיְהוּדִי מוֹשְׁנָה לְמַלְכָּה אֲזוּשׁוּרוּשׁ וְגָדוֹל לַיְהוּדִים וְרָצוּי לְרֹב אֲזוּזֵי הַרֶשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדַבָּר שְׁלוֹם לְכָל-זְרַעוֹ: (פפפ)

לא מדברים עד סיום הברכה לאזור קריאת המזילה (את הברכה הבאה מברך קורא המזילה רק אם השתתפו בקריאה עשרה יהודים או יותר):

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, ׀ הָרַב אֶת רִיבֵנו, ׀ וְהִרְדָּן אֶת דֵּיגָנו, ׀ וְהִזְקֵם אֶת נְקַמְתָּנו, ׀ וְהִנְפְּרֵע לָנוּ מִצָּרֵינוּ, ׀ וְהַמְשִׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵי אֲדָנִי, הִנְפְּרֵע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם, הָאֵל הַבוֹשִׁיעַ.

הנכוזים עונים "אמן".

מרכז "ימים" להפצת זוכמות הקבלה

לרכישת ספר הפרשה לרכישת המדיטציה הקבלית הגדה ברוח הקבלה

ללימודי קבלה:

לעילוי נשמת

דני דניאל בן מסעודה וגוסה גבריאל ז"ל

רחל בת עליזה ושלוס ז"ל

אברהם בן רבקה נונה ז"ל

מרגלית אוולין בת רחל ז"ל

© כל הזכויות שמורות • לרב יחזקאל נגר • מרכז למודעות, ייעוץ והדרכה, ישראל. אין לפרסם להפיץ או לשכפל חומר זה במלואו או בחלקו בכל דרך שהיא ללא רשות מפורשת בכתב מהמוציא לאור, אלא במקרה של ציטוט פסקאות קצר ומדויק בציון המקור.
מהדורה ראשונה – מרץ 2025 תשפ"ה